

Rondje Rif (Zaterdag 15 Juni 2019)

- **Met 6 deelnemers met Windje 3 Bft vertrokken**
- **Tegen de stroming het Wierumer wad op**
- **Bekenen en daarna achtervolgd !! door vele zeehonden in het Smeriggat**
- **Plotseling veel NW wind 7-8 Bft met eerste ongeplande onderdompeling**
- **Stuk Rif afgesneden, ondiep varende, -slepende en kano-, -dragende naar de Noordzeekust**
- **Terugweg langs Engelsmanplaat vrij eenvoudig met de tweede „uitstapper“ van de dag (bijzondere sanitaire stop...)**

Op deze relatief warme en luchtvochtige ochtend zijn we met 6 deelnemers (waarvan 5 met ruime zee ervaring 10-15jaar +) iets na 11:00 uit de haven vertrokken. De weersverwachting was de hele week al niet echt super, maar met de laatste berichten leek het erop dat het toch een haalbare tocht zou worden, want de onweersverwachting was inmiddels verdwenen, en de windverwachting leek ook zeker mee te vallen. NWindje 3-4 en krimpde naar NW-West in de loop van de (dag)tocht.

Prima vooruitzicht vooral ook voor de terugweg.

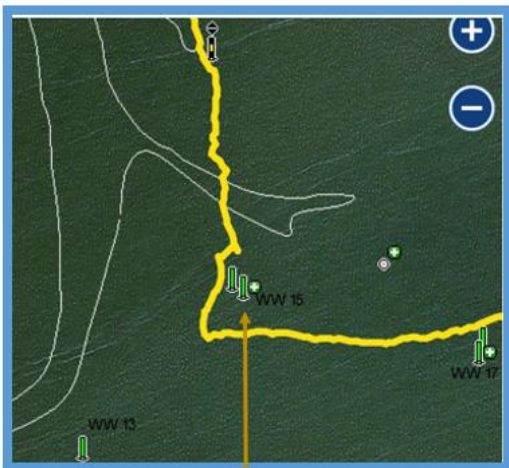
Tot zover de weersverwachtingen. Het begin klopte, het eind ook.. Het middenstuk verliep iets anders.

Na amper 20 minuten varen richting Zoutkamperlag gingen de eerste regenjacks al weer uit, t'was best benauwd en warm...

Met snelheden tussen de 9-12,5 km/u ging het voortvarend boven de Eilandrug afsnijdend richting Paesensrede. Hier zakte de snelheid zoals verwacht in, want ebstroom tegen ...
De GPS snelheid dipte naast Groene Boei PR 9 onderuit tot slechts 4,2 - 6,3 km/u.
Deze boei werd gepasseerd na precies 10 km en 1 uur en 9 minuten varen.

WW 15

PR 9

De oversteek van PR 1 naar WW 25 richting Wierumerwad was goed te bevaren, want er stond zeker nog genoeg water en we lagen goed voor op schema. Bij WW 15 voeren we strak haaks richting het noorden met weer wat eb-stroom onder de boot door het Smeriggat.

In voorgaande edities van "rondje Rif" begreep ik dat je hier mbv ebstroom ook het Smeriggat "uitgespoeld" zou kunnen worden richting Noordzee, maar gezien de matige GPS snelheid leek het stromingvoordeel nog beperkt.

Niet veel later werden we opgemerkt door vele zeehonden. Dit bleek hier overduidelijk zeehonden terrein te zijn. Ze schokken niet van ons, sterker nog ze kwamen ons met een flink aantal achterna ! (Ze sprongen bijna op de kayak)

Nadat we een zandplaat tussen de groene Boeien SG 9 en SG 11 waren opgejaagd.. Was het tijd voor een korte pauze waarbij de regenjacks weer aan konden, want het werd donkerder en het begon te regenen.

En even later begon het nog harder te regenen. Dit neigde ook nog naar meer wind en goed opletten dus bij hogere golven . Het werd steeds duidelijker dat het een serieuze wind begon te worden en i.p.v. buitenom het Rif leek “ergens binnendoor” handiger en verstandiger. Met de weersverwachting dat de wind samen met de bui en regen wel zou verdwijnen.

Zie onder veel wind uit NW , maar lokaal ook veel stroming richting Noordzee.

Dit bracht ons in een erg hobbelige “Sur Place” situatie met NW 7-8 Bft wind op een plek waar stroming, wind en andere dynamische golf en stromings fenomenen op een bijzondere manier samen kwamen. Niet veel later bracht mij dit (als meest onervaren deelnemer) tot mijn eerste ongeplande onderdompeling in best warm zeewater. Deze „nieuwe realiteit onderwater“ was wel wennen. Vooral omdat het varen tot precies dit moment altijd om „geplande“ onderdompelings situaties ging en dat is dan eigenlijk nooit een echte verrassing. Deze bijzondere ervaring was toch anders.

Met de nieuwe tegenwoordigheid van geest en de wetenschap dat ik zojuist o.a. m'n net nieuwe blauwe pet onderwater was kwijtgeraakt, geen “roestige” eskimo rol, zoals nog wel een aantal keren geoefend in een verwarmd zwembad, maar dit type steile golven van achteren en opzij waren in het zwembad onmogelijk na te bootsen. Zoals eerder aangegeven was ik in goed en ervaren gezelschap en daardoor werkte plan B ook prima. Bert was vlakbij voor het instappen en Harm voor het korte sleepje naar een vlakbij drooggevallen zandplaat. Dit omdat de kuip met redelijk veel water echt goed leegpompen best lang ging duren en de plaat lag echt vlakbij. (Ook al hadden we op deze plek nauwelijks last van drift... Zo bleek later op de verzamelde de GPS gegeven.)

Eenmaal op de dichtsbijzijnde zandplaat, de kuip echt goed kunnen legen, extra regenjas aan en goed eten en drinken. Mede hierdoor en de 4 mm neoprene wetsuit, de hele dag geen moment koud gehad.(eerder te warm..!) Na alles weer op orde, andere pet op (k'had nog een reserve..) ging de tocht met inmiddels iets afgenomen wind verder. Eenmaal onder een zand plaat luwte was het vooral zo ver mogelijk varen in best ondiep en rustig vaarwater. Dit hield helaas wel ergens op, waardoor we toch ook nog een stuk moesten kano-slepen in ongv. 20cm water. Ook dit hield ergens op, en dat betekende nog het laatste stuk ongeveer 50 meter dragen tot aan de Noord zee kust. Hier klaarde alles weer op. De zon brak door, de wind nam nog meer af en het zicht werd ook weer veel beter. Deze situatie begon zowaar op de weersverwachting te lijken. (Foto's spreken voor zich)

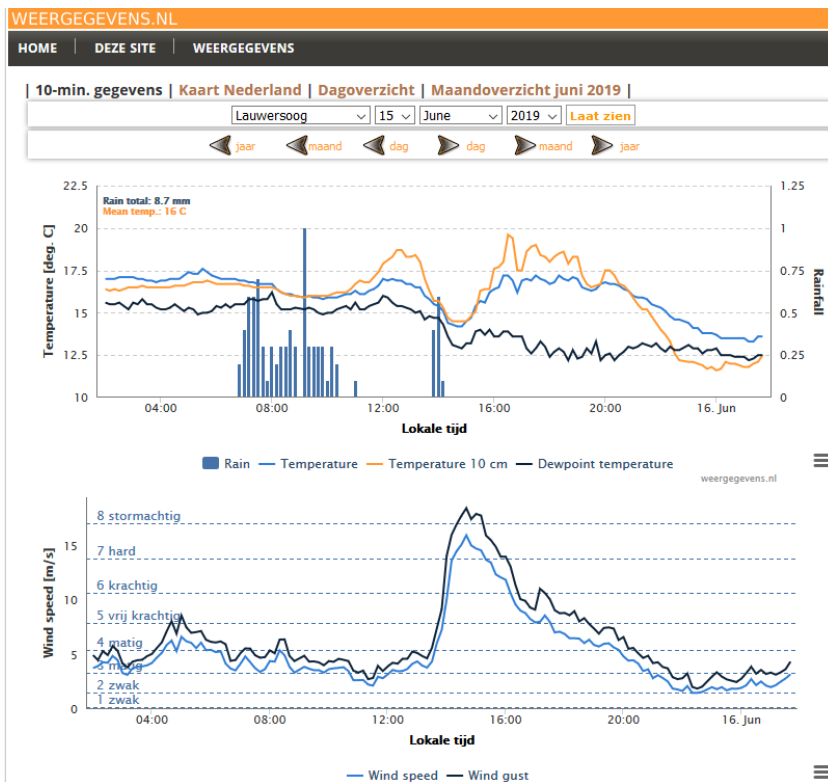
Na een wat langere pauze op deze fijne plek was het erg plezierig wachten op opkomend water.

Terugweg langs de Noordkant van het Rif verliep voorspoedig langs o.a. vele drooggevallen zeilboten op Engelsmanplaat.

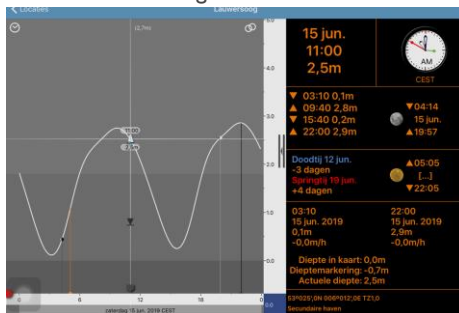
Iets minder dan een uur voor aankomst in Lauwersoog had een zekere deelnemer „hoge nood“ en ging bewust te water achteraan zijn (rode) kano hangend het „licht sanitaire probleem“ onderwater oplossen. Daarna werd er weer behendig terug in de kano geklauterd, al ging ook dat net iets minder flitsend dan in een verwarmd zwembad.

Enmaal aangekomen in de haven van Lauwersoog (na 38,6 km..) was het tijd voor vis, en die lieten we ons zeker goed smaken!

Groet, Guus

Vertrek Lauwersoog

Vertrek vanaf Rif

